

Buddleja ×weyeriana
budleja Weyera

(C) fot. Lucjan Kurowski

(c) fot. Lucjan Kurowski KUROWSCY Szkółki

Krzew o wzniesionym pokroju. Mieszaniec budlei Dawida var. magnifica i budlei kulistej. Większość cech genetycznych odziedziczył po budlei kulistej, od której osiąga mniejsze o połowę rozmiary, dorastając do 3 m wysokości. Kwiaty jasnożółte w krótkich zwartych wiechach. Kwitnienie przypada na późniejszy okres, w Polsce zwykle od połowy sierpnia do października. Polecany do uprawy na glebach przeciętnych i umiarkowanie wilgotnych. Wymaga słonecznych stanowisk. Odporność na mróz niepełna, dlatego wskazane jest przykrycie nasady krzewu. Przed zimą rośliny kopczykujemy wykorzystując korę, trociny, zrębki, lub torf.

autorzy: Adam Marosz; , Związek Szkółkarzy Polskich;

pochodzenie

odkrywca, hodowca (selekcjoner): Van de Weyer; wprowadzenie do handlu: 1914

grupa roślin

liściaste

grupa użytkowa

liściaste krzewy

forma

krzew

siła wzrostu

roślina szybkorosnąca
wzrost typowy dla gatunku

pokrój

krzewiasty wyprostowany

docelowa wysokość

od 1 m do 2 m

barwa liści (igieł)

ciemnozielone

zimozieloność liści (igieł)

liście opadające na zimę

rodzaj kwiatów

kwiatostan

barwa kwiatów

żółte

pora kwitnienia

sierpień
wrzesień
październik

wilgotność

roślina tolerancyjna

ph podłoża

roślina tolerancyjna

rodzaj gleby

roślina tolerancyjna

walory

ozdobne z kwiatów

zastosowanie

ogrody przydomowe
rabaty

strefa

5b

autorzy: Adam Marosz; , Związek Szkółkarzy Polskich;